

PORADNIK GOSPODARCZY.

Zbiór bukw najlepiej odbywa się rękami. Na gołej twardej ziemi, na drogach i ścieżkach można bukw zmiatać miotłą. Do zbioru użyć można dzieci, które zbierają bukw z zanieczyszczeniami jak: liście, szupinki i t. d. Dopiero w domu odbywa się czyszczenie albo rękami, albo przez opałanie na nieckach i opałkach.

Do siewu jesiennego przechować można bukw, rozposcierając ją w cienkiej warstwie w stodole lub w spichrzu, od czasu do czasu trzeba bukw poruszyć, aby obeschła.

Do siewu wiosennego przechowywuje się bukw najlepiej w skrzynkach, pomieszana dobrze z piaskiem. Skrzynki te wraz z bukwia stać mogą przez całą zimę na polu, chronić je jednak trzeba przed myszami. Można też bukw przechowywać przez zimę podobnie jak żołądz, w kopczykach pod daszkiem i t. p. Unikać jednak trzeba mieszania ze ściółką, gdyż ta wywołuje często gnicie bukw.

Tępień ostrężyny na zrębach najlepiej uskutecznia się przez wycięcie pędów przy samej ziemi w sierpniu, podczas gorących, suchych dni. Z korzeni wyrastają wprawdzie na przyszły rok odrośla, ale te giną wkrótce same, a w każdym razie ścięte po raz drugi w sierpniu, zamierają bezpowrotnie. We Francyi używają tego sposobu powszechnie, zwłaszcza w lasach Pikardyi, gdzie drzewostany odroślowe, zagospodarowane w kolei 14-letniej czyszczą w 5 lub 6-tym roku i przycięciem wycinają ostrężynę, która wraz z drobnym chrustem, pozyskanym przy czyszczeniu, daje niezły dochód. Cenionym bywa chrust z ostrężyny do palenia w piecach piekarskich, chleb pieczony w takim piecu oodznacza się podobno dobrym smakiem.

Młodziatki suszone listki ostreżyny zastąpić mogą herbatę i jak wielu utrzymuje, w niczem smakiem jej nie ustępują.

Wełna drzewna jako ściółka jest bardzo odpowiednim i tanim materiałem, daje dobry nawóz, ciepłe i zdrowe legowisko dla bydła, posiada wysoką hygroskopijność, rozkłada się szybko i łatwo, w paczkach ścięsnionych przesyłać ją można daleko bez wielkich kosztów, na składzie zajmuje mało miejsca. Na wełnę dla jednej sztuki bydła rogatego potrzeba rocznie 2-5 metr. przestrz. drewna miękkiego. Wełna drzewna mogłaby w wielu miejscach zastąpić ściółkę pobieraną z lasu.

Słupy do ogrodzenia szkótek utrwała się przez pociągnięcie ich terem, zmieszany z wapnem i pyłem węgla drewnianych. Przedewszystkiem ogrzewa się ter w żelaznym naczyniu, na 55 klg. teru daje się 1 klg. wapna niegaszonego i 1 klg. prochu z węgla, mieszając tak długo, dopóki nie powstanie jednolita masa. Mieszaniłą tą pociąga się słupy, które przez to zabezpiecza się zarówno przed zgnilizną, jak i przed owadami.

Tępienie myszy. Jeden z leśników podaje następujący sposób wygubienia myszy. W młodnikach bukowych często już w jesieni zauważyłem ogryzanie drzewek przez myszy. Gdy rozmaite środki nie skutkowały, postanowiłem zwabić myszy w jedno miejsce i tam je wytępić. W miejscach zatem gdzie zauważyłem dziury i ślady ogryzania, ułożyłem na podłożonych żerdziach stosy świeżego chrustu miękkiego (ok. 1 m. p.), myszy bowiem jak wiadomo, chętnie pod chrustem się gromadzą. Już po paru dniach zauważyłem, że myszy ogryzać chrust zaczęły i osiedliły się pod nim. Wtedy podniesiono na drążkach chrust i ułożono na ziemi rurki drenowe, do których nasypałem owsa łuskanego, zatrutego strychniną. Owies nie był dostępny innym zwierzętom, bo przyłożono rurki drenowe napowrót chrustem. Po dwu dniach znaleziono 16 nieżywych myszy i znaczną ilość chorych, wiele z nich zapewne wlaźło do dziury i tam zginęło. Ponieważ nigdzie nie znaleziono otrutych myszołowów, lisów i t. d., przeto przypuszczać należy, że myszy z pod chrustu nigdzie się nie rozchodzą. Dla bezpieczeństwa przekopano głęboko na wiosnę głębę pod chrustem.

Odrośla korzeniowe osiki są jak wiadomo uprzykrzonym chwastem na zrębach. Aby nie dopuścić do ich powstawania należy parę lat przed zrębem osiki okorować. Drzewa usychają powoli, a równocześnie zamiera cały system korzeniowy, tak, że po ścięciu nie powstają już wcale odrośla.
